

حکایت ادب لئه هی متیجه

مفهوم سخنوار فساد ریشه از

ریشه رسمی بگیر

اطلس

ریشه ادب لئه هی متیجه

ریشه فساد ریشه از

رسانید

میراث

دین

رسانید ادب لئه هی متیجه میراث دین

رسانید ادب لئه هی متیجه میراث

رسانید ادب لئه هی متیجه میراث دین (رسانید)

رسانید ادب لئه هی متیجه میراث

هویت به مثابه آزادی

خوانشی فلسفی از یک مفهوم

لکلام
نشر نگاه معاصر

حسن حنفی

ترجمه‌ی

سعده‌اله همایونی و اکرم مدنی

مقدمة مترجمان

۷ مقدمه مترجمان

۹	فصل اول: موضوع و رویکرد
۲۱	فصل دوم: هویت و از خود بیگانگی
۴۵	فصل سوم: هویت و از خود بیگانگی دینی
۵۳	فصل چهارم: هویت و از خود بیگانگی سیاسی
۵۹	فصل پنجم: آیا می توان تعریفی برای هویت ارائه داد؟

نایخواه سفیرها سکون پر از این روزگار نیست و ملکه آنست از ساری پیش داشتند ملکه لطفاً همچنان شنیده
که این فرد را بسیار خوب داند و همچویه لهجه نیست اما نسبتاً ناقص است که این فرد را بسیار خوب داند
لیکن این فرد نسبت می‌داند که ملکه همچنان این شنیدن را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
که باید این فرد را بخوبی می‌داند این فرد نسبتاً ناقص است که این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
می‌داند این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
که باید این فرد را بخوبی می‌داند این فرد نسبتاً ناقص است که این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
می‌داند این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
که باید این فرد را بخوبی می‌داند این فرد نسبتاً ناقص است که این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
می‌داند این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن این فرد را بخوبی می‌داند و ملکه علاوه بر این شنیدن
مقدمه متوجهان

حسن حنفی متولد ۱۹۳۵ قاهره‌ی مصر، از چهره‌های برجسته اسلام متجداده است.
ایشان در دانشگاه سورین پاریس به تحصیل پرداخته و از سال ۱۹۶۷ استاد فلسفه در قاهره بوده
است. حنفی به عنوان استاد مدعو در دانشگاه‌های فرانسه، ایالات متحده آمریکا، بلژیک، کویت
و آلمان نیز حضور داشته است. به طور خلاصه مجموعه آثار او در سه حوزه تألیف شده است:
۱. حوزه بازسازی یا تجدد در میراث اسلامی
۲. غرب‌شناسی

۳. بازشناسی مسائل مربوط به واقعیت معاصر مسلمانان.
همان طور که آثار این متفکر اصلاح طلب نشان می‌دهد، محوری ترین تلاش وی بازخوانی
نووساری میراث فرهنگی مسلمانان است. حنفی از جمله اندیشمندانی است که با داشتن
بینش عمیق فلسفی، دینی، سیاسی و جامعه‌شناسی به بازسازی مفاهیم اجتماعی و معرفتی
جهان معاصر عرب می‌پردازد. هدف از این مفهوم‌سازی جدید، معرفی نگاه و تفسیری تازه و
ارائه‌ی الگوی جدید برای رفتار سیاسی و اجتماعی دولتمردان و عامه مردم در کشورهای
اسلامی است که البته با واکنش‌هایی از جانب گروه‌های جامعه نیز مواجه شده است.

کتاب الهویة یکی از مهم‌ترین نوشته‌های حسن حنفی به شمار می‌آید که در آن مفهوم‌سازی
جدیدی از «هویت» را بیان می‌کند؛ موضوعی مهم و پرایلماتیک برای هر کشوری از جمله
کشورهای مسلمان. به زعم ایشان هویت موضوعی نظری نیست، بلکه موضوعی تاریخی
قلمداد می‌شود که به هستی عرب در طول تاریخ مرتبط است.

مبانی نظری او در این کتاب برخاسته از مکاتبی چون مارکسیسم و سوسيالیسم،
پدیدارشناسی، اومانیسم، وتاریخ‌گرایی است. با استفاده از این نحله‌ها تعبیری تازه را از هویت
بیان می‌کند. به زعم حنفی هویت را نمی‌توان از بسترهای تاریخی آن جدا کرد هویت چیزی

نیست که اعطای شده باشد، بلکه چیزی است که آفریده می‌شود، بنابراین یک تعریف ذاتی از هویت وجود ندارد. ایشان معتقد است انسان تنها موجودی است که می‌تواند به صورتی غیراز آنچه هست، جلوه کند و در صورتی که هویتش از آنچه هست به سوی آنچه نیست تمایل پیدا کند، و یا از هویت خوبش منحرف شود، احساس از خودبیگانگی خواهد کرد. به بیان وی از خودبیگانگی طیفی پیوستاری دارد و انسان طبیعی بین دو قطب هویت و از خودبیگانگی به سرمی برد. نبود هویت برخی اوقات همان از خودبیگانگی تفسیر می‌شود که واکنش‌های متضادی مانند انزوا و درون‌گرایی یا بروون‌گرایی و خشونت را به همراه دارد، برخی اوقات نیز به ویژه هنگامی که امکانات مادی فراهم باشد حالتی جدید شکل خواهد گرفت و هویت خود را با غرق شدن در حیات دنیوی و تجمل‌گرایی بروز می‌دهد تا به هویت ازدست رفته کمک کند. فصل دوم تا چهارم کتاب به موضوعات هویت و از خودبیگانگی، از خودبیگانگی دینی و از خودبیگانگی سیاسی می‌پردازد.

در ادامه این مباحث، فصل پایانی کتاب با این سوالات مهم آغاز می‌شود که آیا می‌توان تعریف دقیقی از هویت داشت؟ منشأ هویت چیست و آیا هویت، هویت مکان است؟ حنفی با استفاده از ادله‌هایی که در فصول قبل و این فصل می‌آورد نشان می‌دهد که هویت، منشأ بیولوژیکی مذهبی، دینی، زبانی، جغرافیایی و حتی فرهنگی ندارد چرا که نژاد، گونه‌ی بیولوژیکی است که انسان هیچ دخالتی در آن ندارد؛ مذهب‌گرایی نوعی جانبداری تاریخی است؛ حکومت دینی تلاش برای تصاحب قدرت سیاسی است؛ زبان‌های ملی مصرف داخلی دارند و در سطح منطقه‌ای یا بین‌المللی کارکردی ندارند و فرهنگ اسلامی نیز علوم، فنون و هنر و ادبیات را شامل می‌شود؛ پس بنابراین به زعم ایشان هویت امری تاریخی است و به انتساب فکری یا طرفداری ایدئولوژیک ارتباطی ندارد.

تفسیر حنفی از هویت حامی گسترش اخلاقی جهانی است. همان‌طور که گفته شد به زعم ایشان چون انسان تنها موجودی است که می‌تواند به صورتی غیراز آنچه هست، جلوه کند؛ بنابراین هویت خوانش و تعبیری از آزادی است یک نوع آزادی ذاتی. هویت موضوعی پابرجا یا حقیقتی واقع نیست، بلکه امکان شناوری است که با آزادی تعامل دارد. پس پایه‌های هویت بر آزادی بنا گردیده است، زیرا هویت احساس به ذات است و ذات، آزاد است. آزادی هم بر هویت بنا شده چرا که آزادی تعبیر هویت است. آزادی، با خود آزادی می‌آورد. حنفی دریشتر آثار تأکید کرده است که اسلام نیازمند درکی همسو با آزادی و پیشرفت بشر است.

فصل اول موضوع و رویکرد

هویت، در اصل موضوعی فلسفیست که فلاسفه‌ی آرمان‌گرا (ایده‌آلیست) و هستی‌گرا^۱ (اگزیستانسیالیست) هریک از منظر خود بدان نگریسته‌اند. از یک‌سو آرمان‌گرایان، از نگاه متأفیزیکی به مؤلفه‌ی هویت پرداخته و آن را به صورت قانونی با نام قانون هویت درآورده‌اند؛ از سویی دیگر هستی‌گرایان، از منظر روان‌شناسی موضوع هویت را بررسی کرده‌اند. آنان به دلیل ممانعت از تقسیم شیء بر خودش و به دنبال آن انکار وجود انسان، این موضوع را مورد مذاقه قرار داده‌اند. تا آنجا که موضوع هویت، برای برخی فلاسفه همچون «فیشتنه»^۲ (فیخته)، به شکل اولین قانون تفکر و هستی درمی‌آید. مفهوم غیریست^۳، به ذاته قانونی مجرزا نیست، بلکه همان نفی هویت «اللا أنا» (نا-من) است. در این قانون دیالکتیک، موضوع من و نقیض موضوع نا-من، است و مرکب موضوع من مطلق^۴ است که برای فلاسفه‌ی واقع‌گرا و اثبات‌گرا امری بدیهی شمرده می‌شود. «هو» مانند بسیاری از اصطلاحات و مشکلات فلاسفه، تحصیل حاصل است یعنی در واقع به مفهوم چیزی نیست؛ تنها تکرار لفظی ضمیر منفصل «هو» [در زبان عربی] است. اینکه چیزی بر خودش انطباق یابد و از خود جدا نشود؛ امری طبیعیست. در حقیقت، شیوه‌ی متأفیزیک این است که در آغاز کار غبار ابهام به راه بیندازد و پس از آن، از ندیدن شکایت کند. از این روموضع هویت، عبارتی ادبی و ساخته و پرداخته عقل است یا به مانند